

tage i de valg, der foretages i Danmark. Vi mener, det er urimeligt, at udlændinge efter blot 3 års ophold i Danmark har mulighed for at stemme ved kommunalvalg og amtsrådsvalg. Det må være et privilegium, som kun kan gives til danske statsborgere.

Med hensyn til spørgsmålet, om Danmark er et multietnisk samfund eller er ved at udvikle sig til det, er det vores opfattelse i Fremskridtspartiet, at Danmark er ved at udvikle sig til et multietnisk samfund, og det skyldes for så vidt ikke så meget antallet af udlændinge i Danmark, selv om det kan være slemt nok. Vi har set, at familiesammenføringsantallet er steget fra 4.700 i 1995 til 6.700 i 1996, altså 2.000 eller næsten 50 pct. flere, og vi har også set, hvordan antallet af tildelinger af dansk statsborgerskab er steget og bliver ved med at stige.

Antallet af udlændinge er såmænd slemt nok i sig selv, men jeg tror ikke, det er det, der er hovedproblemet. Jeg tror, problemet mere ligger i, at hele den offentlige sektor kappes om at tilpasse sig de fremmedes krav i frygt for at blive kaldt racister. Det er ikke en kritik af den offentlige sektor, for jeg tror såmænd, folk gør deres bedste; men det er ærgerligt, at hver gang der er nogle, der prøver at gøre et eller andet over for de fremmede i Danmark, bliver de udråbt som enten fremmedhadere eller racister, og det er klart, at der ikke er ret mange i den offentlige forvaltning, som har lyst til at blive udskreget som racist eller få kritik af sit arbejde. Derfor virker det, som om de kappes om at få lov til at komme de fremmedes krav i forkøbet.

Men det, at man kræver noget af de fremmede, er ikke det samme som at være fremmedfjendsk eller racist. Det er noget helt naturligt, som er til gavn for både de fremmede og danskerne som helhed, ikke mindst af hensyn til danskernes forståelse for og accept af de fremmede. Det væsentlige i denne debat er netop forståelsen for og accepten af, at der er nogle, der har behov for at være i Danmark i en kortere eller længere periode.

Alene det, at der ikke bliver stillet krav til de fremmede, at de f.eks. ikke bliver udvist ved grov kriminalitet, er for Fremskridtspartiet at se klart årsagen til, at mange danskere efterhånden tager bladet fra munden og siger: Stop, nu må det være nok med den danske godhed!

Danskerne vil gerne hjælpe – det er der ingen tvivl om – men ingen vil være til grin. Man kritiserer ikke de fremmede generelt, men man kritiserer de politikere, der har vedtaget de eksisterende regler.

Fremskridtspartiet tager afstand fra de krav, som muslimer i Danmark hele tiden rejser om positiv særbehandling overalt i samfundet. Disse krav går bl.a. ud på, at muslimerne på læreanstalterne ønsker særlige bederum og fri på de muslimske helligdage, og der er også rejst krav om, at der skal serveres særlig mad på bl.a. plejehjem og børneinstitutioner. Hvis der bliver givet efter for de krav, kan vi være helt sikre på, at der vil komme flere krav, og slutresultatet bliver alt andet lige, at muslimerne til sidst har oprettet deres helt eget samfund inden for den danske stats rammer. Det er uacceptabelt, og derfor skal der ikke gives efter på ét eneste punkt.

Da muslimerne kom til Danmark, vidste de, at de kom til et kristent samfund, og det må de respektere, ligesom de må indordne sig under danske normer og regler. De er velkomne til at dyrke deres egen tro, men det skal ikke ske i undervisningstiden på læreanstalterne, og på plejehjemmene skal der ikke tages særlige hensyn.

Vi kan lige så godt én gang for alle tage opgøret med de mange krav, der bliver stillet fra de fremmede. De skal afvises blankt. Hvis det ikke sker, er vi ude på en farlig glidebane mod et multietnisk samfund, og det vil Fremskridtspartiet ikke være med til.

Alt dette fører mig frem til på vegne af Fremskridtspartiet at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

- »Folketinget konstaterer, at Danmark er på vej mod et multietnisk samfund, hvis ikke der gribes effektivt ind. Folketinget opfordrer derfor regeringen til inden 1. januar 1998 at fremsætte de nødvendige forslag til opstramning af love, bekendtgørelser og cirkulærer, således
- at herboende flygtninge vedbliver at være flygtninge, til de kan vende hjem eller opnå dansk statsborgerskab,
 - at flygtninge udvises, så snart der er fred i hjemlandet,
 - at Dansk Flygtningehjælp fratages deres vetoret,
 - at offentligt betalt modersmålsundervisning stoppes,
 - at kun statsborgere fra EU, Norge og Island med mere end 3 års lovligt ophold i Danmark har stemmeret ved kommunale valg,
 - at grove kriminelle udlændinge udvises straks efter afsoning,